

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

RIL

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the appeal in the interest of the law), three decisions on admission were ruled on in relation to: Government Ordinance no. 26/2011 on the establishment of the State Inspectorate for Road Transport Control, approved with amendments and additions by Law no. 18/2012; Law no. 263/2010 on the unitary public pension system; Law no. 85/2014 on insolvency prevention and insolvency proceedings.

HP

Furthermore, in relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), nine decisions were published in relation to: Criminal Code, Labor Code, Government Decision no. 1.198/2022 on the transportation rights, within the national territory, of the personnel of the defense, public order and national security institutions, Methodological Norms for the application at the level of the Ministry of Interior of Government Decision no. 1.198/2022, approved by OMAI no. 181/2022; Framework Law no. 153/2017 on the remuneration of personnel paid from public funds, Framework Regulation on the establishment of jobs, categories of personnel, the concrete size of the bonus for working conditions provided for in Annex no. II to Framework Law no. 153/2017 on the remuneration of personnel paid from public funds, as well as the conditions for granting it, for the occupational family of budgetary functions "Health and social assistance", approved by H. G. no. 153/2018; GD no. 984/2005 on the establishment and sanctioning of contraventions to sanitary, veterinary and food safety regulations; Law no. 303/2004 on the status of judges and prosecutors, Law no. 303/2022 on the status of judges and prosecutors, Law no. 303/2022, amended by Law no. 282/2023 amending and supplementing some normative acts in the field of service pensions and Law no. 227/2015 on the Fiscal Code; Administrative Code; Framework Law no. 153/2017 on the salary of staff paid from public funds, Framework Regulation approved by GD no. 325/2018.

RIL

DECIZIE ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 20/2024
(M. OF. NR. 38/17.01.2025): ART. 3 LIT. C) DIN O.G. NR. 26/2011
PRIVIND ÎNFIINȚAREA INSPECTORATULUI DE STAT
PENTRU CONTROLUL ÎN TRANSPORTUL RUTIER

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 20/2024 (M. Of. nr. 38 din 17 ianuarie 2025)	Complet RIL	Art. 3 lit. c) din O.G. nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012	<i>Procentul de 30% din suma încasată cu titlu de amendă contravențională reprezintă o creanță bugetară care se execută prin intermediul executorilor fiscali potrivit dispozițiilor art. 220 și următoarelor din Codul de procedură fiscală.</i>

În M. Of. nr. 38 din data de 17 ianuarie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 20/2024** referitoare la admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 3 lit. c) din O.G. nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 3 lit. c) din O.G. nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012

„Art. 3

I.S.C.T.R. este finanțat din venituri proprii, care se constituie astfel:

c) prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări

prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, un procent de 30% din sumele încasate în urma aplicării sancțiunilor contravenționale, altele decât sumele încasate în urma aplicării art. 61 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, a art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.373/2008 privind reglementarea furnizării și transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din România, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.777/2004 privind introducerea restricției de circulație pe unele sectoare de autostrăzi și de drumuri naționale europene (E) pentru vehiculele rutiere, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, în zilele de vineri, sâmbătă, duminică și de sărbătoare legală, cu modificările și completările ulterioare”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 20/2024

Prin Decizia nr. 20/2024, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 3 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare, procentul de 30% din suma încasată cu titlu de amendă contravențională reprezintă o creanță bugetară care se execută prin intermediul executorilor fiscali potrivit dispozițiilor art. 220 și următoarelor din Codul de procedură fiscală”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 21/2025
(M. OF. NR. 61/23.01.2025): DISPOZIȚII PRIVIND SISTEMUL
UNITAR DE PENSII PUBLICE LEGATE DE IMPOSIBILITATEA
RECALCULĂRII PENSIEI ANTICIPATE PARȚIALE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 21/2025 (M. Of. nr. 61 din 23 ianuarie 2025)	Complet RIL	Art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	<i>Nu este posibilă recalcularea pensiei anticipate parțiale stabilite în condițiile art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 prin aplicarea dispozițiilor art. 65 alin. (5) din același act normativ.</i>

În M. Of. nr. 61 din data de 23 ianuarie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 21/2024** privind recursul în interesul legii pentru interpretarea și aplicarea unitară a unor dispoziții privind sistemul unitar de pensii publice legate de imposibilitatea recalculării pensiei anticipate parțiale stabilite în condițiile art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 prin aplicarea dispozițiilor art. 65 alin. (5).

Obiectul recursului în interesul legii

Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 65

(1) Pensia anticipată parțială se cuvine, cu cel mult 5 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare,

persoanelor care au realizat stagiul complet de cotizare, precum și celor care au depășit stagiul complet de cotizare cu până la 8 ani.

(4) Cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă, prin diminuarea acestuia în raport cu stagiul de cotizare realizat și cu numărul de luni cu care s-a redus vârsta standard de pensionare, conform tabelului nr. 2[^]1.

Tabelul nr. 2[^]1

<i>Perioada de cotizare realizată peste stagiul standard complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 5</i>	<i>Procentul de diminuare pentru fiecare lună de anticipare (%)</i>
<i>până la 1 an</i>	<i>0,50</i>
<i>peste 1 an</i>	<i>0,45</i>
<i>peste 2 ani</i>	<i>0,40</i>
<i>peste 3 ani</i>	<i>0,35</i>
<i>peste 4 ani</i>	<i>0,30</i>
<i>peste 5 ani</i>	<i>0,25</i>
<i>peste 6 ani</i>	<i>0,20</i>
<i>între 7 și 8 ani</i>	<i>0,15</i>

(5) Persoanele care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă din cauza extracției, preparării și arderii cărbunelui sau a sisturilor bituminoase, a extracției și preparării minereurilor de uraniu, a extracției și prelucrării minereurilor feroase și neferoase cu conținut de praf sau de emisii de gaze cu efect de seră, de amoniac și derivate, de cupru, plumb, sulf, azot, fosfor, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, feldspat și siliciu ori de radiații din minereuri radioactive, hidrogen sulfurat, crom trivalent, crom hexavalent, cianuri, de pulberi metalice și/sau de cocs metalurgic, a prelucrării țițeiului sulfuros, desulfurării benzinei, a țițeiului parafinos și neparafinos, a distilării țițeiului în vederea producerii păcurii și a uleiurilor, respectiv în localitățile Baia Mare, Călărași, Copșa Mică, Drobeta-Turnu Severin, Slatina, Târgu Mureș, Târnăveni, Turnu Măgurele, precum și în localitățile Abrud, Avram Iancu, Baia de Arieș, Bistra, Lupșa, Ocna Mureș, Ocoliș, Roșia Montană, Sălciua și Zlatna din județul Alba, Aluniș, Arad, Cicir, Fântânele, Frumușeni, Horea, Mândruloc, Tisa Nouă, Vladimirescu din județul Arad, Pitești din județul Argeș, Bacău, Comănești și Onești din județul Bacău, Băița din județul Bihor, Maieru, Rodna și Șanț din județul Bistrița-Năsăud, Codlea, Crizbav, Făgăraș, Feldioara, Hălchiu, Satu Nou și Victoria din județul Brașov, Brăila, Chișcani și Tichilești din județul Brăila, Anina, Armeniș, Ciudanovița, Moldova Nouă, Oțelu Roșu și Reșița din județul Caraș-Severin, Aghireșu, Câmpia Turzii, Căpușu Mare, Dej, Iara și Turda din județul Cluj, Năvodari din județul Constanța, Baraolt din județul Covasna, Târgoviște și Titu din județul Dâmbovița, Ișalnița din județul Dolj, Galați din județul Galați, Clejani, Giurgiu din județul Giurgiu, Letca Nouă, Brănești, Bălteni, Bustuchin, Călnic, Drăgotești, Fărcășești, Ionești, Mătășari, Motru, Negomir, Ploșoru, Prigoria, Roșia de Amaradia, Rovinari, Turburea, Turceni și Urdari din județul Gorj, Bălan, Borsec, Corbu, Jolotca, Sândominic și Tulgheș din județul Harghita, Aninoasa, Baia de Criș, Băița, Brad, Călan, Certeju de Sus, Criscior, Deva, Ghelari, Hunedoara, Lupeni, Orăștie, Petrila, Petroșani, Răchitova, Șoimuș, Teliucu Inferior, Uricani, Vața de Jos, Vețel, Vulcan din județul Hunedoara, Ciulnița și Slobozia din județul Ialomița, Băiuț, Borșa, Căvnic, Cicărlău, Desești, Satulung, Șișești, Remetea Chioarului și Copalnic Mănăstur din județul Maramureș, Grințieș și Săvinești din județul Neamț, Brazi, Comarnic, Florești, Ploiești și Valea Călugărească din județul Prahova, Videle

din județul Teleorman, Broșteni, Crucea, Iacobenii, Ostra, Stulpicani și Vatra Dornei din județul Suceava, Fârdea, Margina, Nădrag și Tomești din județul Timiș, Mina Altân Tepe și Tulcea din județul Tulcea, Berbești și Râmnicu Vâlcea din județul Vâlcea, pe o rază de 8 km în jurul localității în care se află situl contaminat, beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani fără penalizarea prevăzută la alin. (4).

(6) Prevederile alin. (5) se aplică până la data de 31 decembrie 2030.

(7) Persoanele ale căror drepturi de pensie anticipată parțială s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011-16 iulie 2016 beneficiază de recalcularea pensiei prin aplicarea prevederilor alin. (4).

(8) Recalcularea prevăzută la alin. (7) se face la cererea persoanei interesate, iar drepturile de pensie recalculate se cuvin și se plătesc începând cu luna următoare înregistrării acesteia la casa teritorială de pensii în evidențele căreia se află dosarul de pensie al solicitantului.

(9) Prevederile alin. (7) și (8) se aplică persoanelor care, până în luna depunerii cererii, inclusiv, nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 21/2025

Prin Decizia nr. 21/2025, ÎCCJ (Complet RIL) **a admis** recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, nu este posibilă recalcularea pensiei anticipate parțiale stabilite în condițiile art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 prin aplicarea dispozițiilor art. 65 alin. (5) din același act normativ”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 22/2024
(M. OF. NR. 62/23.01.2025): ART. 75 DIN LEGEA NR. 85/2014
ÎN LEGĂTURĂ CU CARACTERUL NEDEROGATORIU
AL DISPOZIȚIILOR CODULUI INSOLVENȚEI
DE LA C. PROC. CIV. PRIVIND COMPETENȚA INSTANȚEI
DE CONTROL JUDICIAR DE JUDECARE A TUTUROR
CĂILOR DE ATAC**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 22/2024 (M. Of. nr. 62 din 23 ianuarie 2025)	Complet RIL	Art. 75 alin. (1) coroborat cu art. 75 alin. (2) lit. a) teza întâi din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	<i>Dispozițiile Codului insolvenței nu derogă de la prevederile de drept comun ale Codului de procedură civilă, care obligă instanța de control judiciar, învestită cu căi de atac în reformare promovate atât de debitor, cât și de creditor, în condițiile deschiderii procedurii insolvenței față de debitorul pârât ulterior închiderii dezbaterilor sau în cursul soluționării căilor de atac, să judece toate căile de atac.</i>

În M. Of. nr. 62 din data de 23 ianuarie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 22/2024** privind recursul în interesul legii pentru interpretarea și aplicarea unitară a art. 75 alin. (1) coroborat cu cele stipulate de art. 75 alin. (2) lit. a) teza întâi din Legea nr. 85/2014 în legătură cu caracterul nederogatoriu al dispozițiilor

Codului insolvenței de la prevederile de drept comun ale Codului de procedură civilă privind competența instanței de control judiciar de judecare a tuturor căilor de atac.

Obiectul recursului în interesul legii

Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare (Codul insolvenței)

„Art. 75

(1) *De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silit suspendate încetează.*

(2) *Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1):*

a) căile de atac promovate de debitor împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii și nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului;”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 22/2024

Prin Decizia nr. 22/2024, ÎCCJ (Complet RIL) **a admis** recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 75 alin. (1) coroborat cu cele stipulate de art. 75 alin. (2) lit. a) teza întâi din Legea nr. 85/2014, dispozițiile Codului insolvenței nu derogă de la prevederile de drept comun ale Codului de procedură civilă, care obligă instanța de control judiciar, investită cu căi de atac în reformare promovate atât de debitor, cât și de creditor, în condițiile deschiderii procedurii insolvenței față de debitorul pârât ulterior închiderii dezbaterilor sau în cursul soluționării căilor de atac, să judece toate căile de atac”**.

HP

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 25/2025 (M. OF. NR. 70/28.01.2025): ART. 336 ALIN. (2) DIN CODUL PENAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 25/2025 (M. Of. nr. 70 din 28 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 336 alin. (2) din Codul penal	<i>În cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, pentru realizarea condiției esențiale atașată elementului material al laturii obiective, aceea ca inculpatul să se fi aflat sub influența unor substanțe psihoactive, este necesar să se constate atât prezența în probele biologice a substanței psihoactive, cât și aptitudinea acesteia de a putea determina afectarea capacității de a conduce a autorului faptei.</i>

În M. Of. nr. 70 din data de 28 ianuarie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 25/2025 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 336 alin. (2) din Codul penal**

„Art. 336 – Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani”.

„În cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, pentru realizarea cerinței esențiale preexistente ca inculpatul să se fi aflat sub influența unor substanțe psihoactive este suficient să se constate prezența în probele biologice a substanței psihoactive, indiferent de concentrația acesteia, influența asupra capacității de a conduce fiind prezumată absolut ori dacă această prezumție este una relativă, putând fi combătută prin mijloace de probă științifice potrivit cărora, în ciuda prezenței substanțelor psihoactive într-o concentrație minimală, persoana nu se află sub influența substanțelor psihoactive, cu afectarea capacității de a conduce autovehicule pe drumurile publice?

Dacă dispoziția «aflată sub influența unor substanțe psihoactive» din cuprinsul infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal se referă la o persoană care a consumat substanțe psihoactive sau la o persoană a cărei capacitate de a conduce un vehicul (pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere) este alterată în urma consumului de substanțe psihoactive?”

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 25/2025

Prin **Decizia nr. 25/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizările formulate de Curtea de Apel Brașov – Secția penală în Dosarul nr. 2.769/338/2022, respectiv Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori în Dosarul nr. 2.889/219/2022 și, în consecință, a stabilit că: **„În cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, pentru realizarea condiției esențiale atașată elementului material al laturii obiective, aceea ca inculpatul să se fi aflat sub influența unor substanțe psihoactive, este necesar să se constate atât prezența în probele biologice a substanței psihoactive, cât și aptitudinea acesteia de a putea determina afectarea capacității de a conduce a autorului faptei”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 74/2024
(M. OF. NR. 41/17.01.2025): ART. 9 ALIN. (1) LIT. H)-J) ȘI ALIN. (3)
DIN H.G. NR. 1.198/2022 PRIVIND DREPTURILE
DE TRANSPORT, PE TERITORIUL NAȚIONAL,
ALE PERSONALULUI DIN INSTITUȚIILE DE APĂRARE,
ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 74/2024 (M. Of. nr. 41 din 17 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 9 alin. (1) lit. h)-j) și alin. (3) din H.G. nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională Art. 3 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare la nivelul MAI a H.G. nr. 1.198/2022,	<i>Personalul civil care își desfășoară activitatea în cadrul MAI în baza unui contract individual de muncă, având domiciliul în altă localitate la momentul angajării, nu se încadrează în noțiunea de personal „numit în prima funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință”/„mutat în interes de serviciu”. Personalul civil din cadrul MAI care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, la care face referire art. 2 lit. h) din H.G. nr. 1.198/2022, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. h)-j) din același act normativ, doar în situația transferului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință și în situația detașării pentru îndeplinirea</i>

		aprobate prin OMAI nr. 181/2022	<i>funcțiilor într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.</i>
--	--	--	---

În M. Of. nr. 41 din data de 17 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 74/2024** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h)-j) și alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 181/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 9 alin. (1) lit. h)-j) și alin. (3) din H.G. nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională

„Art. 9 – (1) Personalul are dreptul la utilizarea gratuită a mijloacelor de transport din înzestrarea instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, cu încadrarea în drepturile de rulaj sau, după caz, de combustibil stabilite prin normative proprii, la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, în următoarele situații:

h) la deplasarea zilnică de la domiciliu sau reședință la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu sau reședință, în limita a 70 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință;

i) la deplasarea săptămânală de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, pe o distanță cuprinsă între 71 și 300 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu și care locuiesc împreună cu membrii de familie în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului;

j) la deplasarea bilunară de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, pe o distanță mai mare de 301 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu și care locuiesc împreună cu membrii de familie în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului”.

Art. 3 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare la nivelul MAI a H.G. nr. 1.198/2022, aprobate prin OMAI nr. 181/2022

„(3) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. h) din hotărâre vizează personalul civil care se află, după caz, în una dintre următoarele situații:

a) este transferat într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

b) este detașat să îndeplinească funcții într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

(4) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. i) și j) din hotărâre vizează personalul civil care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), analizate exclusiv în raport cu localitatea de domiciliu”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 74/2024

Prin **Decizia nr. 74/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara – Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 948/115/2023 și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h)-j) și alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 181/2022, cu modificările și completările ulterioare, personalul civil care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în baza unui contract individual de muncă, având domiciliul în altă localitate la momentul angajării, nu se încadrează în noțiunea de personal «numit în prima funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință»/«mutat în interes de serviciu».**

Personalul civil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, la care face referire art. 2 lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. h)-j) din același act normativ, doar în situația transferului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință și în situația detașării pentru îndeplinirea funcțiilor într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 76/2024
(M. OF. NR. 16/13.01.2025): ART. 14 ALIN. (1) LIT. A) CAP. II
DIN ANEXA NR. II LA LEGEA-CADRU NR. 153/2017
PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI PLĂTIT
DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 76/2024 (M. Of. nr. 16 din 13 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice Art. unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia,	<i>Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, prevăzut la articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin H.G. nr. 153/2018, salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, are dreptul la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin H.G. nr. 153/2018, în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare,</i>

		pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin H.G. nr. 153/2018	<i>emise de către autoritățile abilitate în acest sens, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin H.G. nr. 153/2018, obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase revenind ordonatorului de credite.</i>
--	--	--	---

În M. Of. nr. 16 din data de 13 ianuarie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 76/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale articolului unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 14

(1) În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică, un spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective”.

Art. unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului

pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin H.G. nr. 153/2018

„Articol unic

Personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

1. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. IIIa Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază acordat personalului din:

1. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adulti și copii) cu handicap psihic sau mintal;

2. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare/fără cazare, destinate exclusiv persoanelor infectate cu HIV/bolnave de SIDA, TBC;

3. modulele de reabilitare comportamentală și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare/fără cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 76/2024

Prin **Decizia nr. 76/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a **admis în parte** sesizările conexe formulate de Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 11.155/3/2024 și nr. 68/3/2024 și de Tribunalul Iași – Secția I civilă în Dosarul nr. 1.127/99/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale articolului unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și asistență socială», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, prevăzut la articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, salarizat**

potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, are dreptul la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase revenind ordonatorului de credite”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 78/2024
(M. OF. NR. 7/09.01.2025): ACTIVITATEA PRESTATĂ
DE JUDECĂTORI ÎN CONDIȚIILE UNEI SCHEME
DE PERSONAL INCOMPLETE ȘI ALE ART. 120 ALIN. (1)
DIN CODUL MUNCII**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 78/2024 (M. Of. nr. 7 din 9 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 Art. 120 Codul muncii	<i>Activitatea prestată de judecători în condițiile unei scheme de personal incomplete nu constituie muncă suplimentară în condițiile art. 120 alin. (1) din Codul muncii.</i>

În M. Of. nr. 7 din data de 9 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 78/2024** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la activitatea prestată de judecători în condițiile unei scheme de personal incomplete și dacă aceasta constituie muncă suplimentară în condițiile art. 120 alin. (1) din Codul muncii.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 21 – Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

(5) La locurile de muncă la care durata normală a timpului de lucru a fost redusă, potrivit legii, sub 8 ore pe zi, depășirea programului de lucru astfel aprobat se poate face numai temporar, fiind obligatorie compensarea cu timp liber corespunzător.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică persoanelor salarizate prin plata cu ora, prin cumul de funcții în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice ori persoanelor angajate cu timp parțial”.

Codul muncii

„Art. 120 – (1) Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal, prevăzută la art. 112, este considerată muncă suplimentară.

(2) Munca suplimentară nu poate fi efectuată fără acordul salariatului, cu excepția cazului de forță majoră sau pentru lucrări urgente destinate prevenirii producerii unor accidente ori înlăturării consecințelor unui accident”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 78/2024

Prin **Decizia nr. 78/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița – Secția I civilă și, în consecință, a stabilit că: **„Activitatea prestată de judecători în condițiile unei scheme de personal incomplete nu constituie muncă suplimentară în condițiile art. 120 alin. (1) din Codul muncii”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 87/2024
(M. OF. NR. 17/13.01.2025): ART. 6 LIT. B) PCT. 1
DIN H.G. NR. 984/2005 PRIVIND STABILIREA
ȘI SANȚIONAREA CONTRAVENȚIILOR LA NORMELE
SANITARE VETERINARE ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 87/2024 (M. Of. nr. 17 din 13 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 6 lit. b) pct. 1 din H.G. nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor	<i>Farmaciile comunitare care comercializează medicamente de uz veterinar sunt supuse controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor.</i>

În M. Of. nr. 17 din data de 13 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 87/2024** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 6 lit. b) pct. 1 din H.G. nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor

„Art. 6 – Următoarele fapte constituie contravenții la dispozițiile tehnice și la măsurile privind efectuarea acțiunilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor obligatorii și se sancționează după cum urmează:

b) cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei:

1. *refuzul de a permite accesul inspectorilor autorității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor competente în unități supuse controlului sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor sau obstrucționarea autorităților sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor competente de a-și exercita atribuțiile stabilite prin lege*".

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 87/2024

Prin **Decizia nr. 87/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Buzău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 12.859/200/2022 și, în consecință, a stabilit că: **„Dispozițiile art. 6 lit. b) pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că farmaciile comunitare care comercializează medicamente de uz veterinar sunt supuse controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 90/2024
(M. OF. NR. 55/22.01.2025): STABILIREA DREPTULUI LA PENSIE
A MAGISTRATULUI-ASISTENT CARE A ÎNDEPLINIT
FUNCTIA DE AVOCAT DUPĂ DATA DE 1.01.2024**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 90/2024 (M. Of. nr. 55 din 22 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor Art. 282 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor Art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, modificată prin Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	<i>Perioada în care magistratul-asistent a îndeplinit funcția de avocat nu poate fi valorificată la stabilirea dreptului la pensie după data de 1.01.2024, cu excepția situației derogatorii stabilite prin art. II din Legea nr. 282/2023.</i>

În M. Of. nr. 55 din data de 22 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 90/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 282 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prin raportare la art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, modificată prin Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, perioada în care magistratul-asistent a îndeplinit funcția de avocat nu poate fi valorificată la stabilirea dreptului la pensie după data de 1.01.2024, cu excepția situației derogatorii stabilite prin art. II din Legea nr. 282/2023.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată

„Art. 86

(1) *Constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, grefier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat”.*

**Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor
- înainte de modificarea prin Legea nr. 282/2023**

„Art. 211

(1) *Judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, indiferent de vârstă, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, grefier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult se pot pensiona la cerere și pot beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării*

Art. 282

(3) *Persoanele care au beneficiat de vechime în magistratură în temeiul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime”.*

- după modificarea prin Legea nr. 282/2023*„Art. 211*

(1) Judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 221 alin. (1), cu o vechime de cel puțin 25 de ani realizată numai în aceste funcții, se pot pensiona la împlinirea vârstei de 60 de ani și pot beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media indemnizațiilor de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultimele 48 de luni de activitate înainte de data pensionării. Cuantumul net al pensiei de serviciu nu poate fi mai mare de 100% din venitul net avut în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

Art. 282

(3) Persoanele care au beneficiat de vechime în magistratură în temeiul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 90/2024

Prin **Decizia nr. 90/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 8.553/3/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 282 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prin raportare la art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, modificată prin Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, perioada în care magistratul-asistent a îndeplinit funcția de avocat nu poate fi valorificată la stabilirea dreptului la pensie după data de 1.01.2024, cu excepția situației derogatorii stabilite prin art. II din Legea nr. 282/2023”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 91/2024
(M. OF. NR. 77/29.01.2025): ART. 517 ALIN. (2)
DIN CODUL ADMINISTRATIV**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 91/2024 (M. Of. nr. 77 din 29 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 517 alin. (2) din Codul administrativ	<i>În situația menținerii la cerere a raportului de funcție publică după îndeplinirea condițiilor de pensionare, emiterea deciziei de pensionare determină încetarea de drept a raportului de serviciu, chiar dacă funcționarul public ceruse suspendarea plății pensiei.</i>

În M. Of. nr. 77 din data de 29 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 91/2024** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 517 alin. (2) din Codul administrativ

„Art. 517: Încetarea de drept a raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu existent încetează de drept:

d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, dacă persoana care are competența de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (2);

(2) În mod excepțional, pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul

public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu. Pe perioada în care este dispusă menținerea în activitate pot fi aplicate dispozițiile art. 378”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 91/2024

Prin **Decizia nr. 91/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 867/86/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în situația menținerii la cerere a raportului de funcție publică după îndeplinirea condițiilor de pensionare, emiterea deciziei de pensionare determină încetarea de drept a raportului de serviciu, chiar dacă funcționarul public ceruse suspendarea plății pensiei”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 92/2024
(M. OF. NR. 87/31.01.2025): SUBPCT. 2 ȘI 3 DIN NOTA 2
DE LA PCT. II LIT. A DIN CAP. I AL ANEXEI NR. VIII
LA LEGEA-CADRU NR. 153/2017 PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 92/2024 (M. Of. nr. 87 din 31 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 16 alin. (1), subpct. 2 și 3 din nota 2 de la pct. II lit. A din cap. I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice Art. 4 alin. (1) din Regulamentul-cadru aprobat prin H.G. nr. 325/2018	<i>Majorarea salariului de bază de 15% pentru complexitatea muncii nu poate fi acordată pentru activitatea prestată în luna în care funcționarul a beneficiat de o majorare de până la 50% a salariului de bază pentru activitatea desfășurată pentru realizarea unor proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile.</i>

În M. Of. nr. 87 din data de 31 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 92/2024** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea prevederilor subpct. 2 și 3 din nota 2 de la pct. II lit. A din capitolul I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 16 alin. (1) din același act normativ și cele ale art. 4 alin. (1) din Regulamentul-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2018.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 16 alin. (1) la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 16: Drepturi salariale pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene

(1) Personalul din instituțiile și/sau autoritățile publice nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri externe rambursabile, precum și personalul implicat în implementarea Mecanismului de redresare și reziliență prevăzut la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de majorarea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare cu până la 50%, indiferent de numărul de proiecte în care este implicat. Această majorare se aplică proporțional cu timpul efectiv alocat activităților pentru fiecare proiect”.

Subpct. 2 și 3 din nota 2 de la pct. II lit. A din cap. I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Anexa nr. VIII – Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație»

Capitolul I lit. A – Salarizarea funcționarilor publici

Pct. II – Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale

Nota 2

Subpct. 2 – Funcționarii publici din serviciile publice deconcentrate ale instituțiilor din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Mediului, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației Naționale și Ministerului Muncii și Justiției Sociale beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.

Subpct. 3 – Majorarea prevăzută la pct. 2, precum și majorările prevăzute la art. 16 și 17 din prezenta lege nu se pot acorda cumulativ aceleiași persoane”.

Regulamentul-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, aprobat prin H.G. nr. 325/2018

„Art. 4

(1) Personalul din cadrul instituției și/sau autorității publice, nominalizat, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, pe perioada în care își desfășoară activitatea în aceste condiții, beneficiază de o majorare a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, cu până la 50%, în funcție de timpul efectiv lucrat lunar pentru activitățile proiectului și prevăzute corespunzător în fișa postului, după cum urmează:

a) până la 20 ore pe lună se acordă o majorare salarială de 10%;

b) între 21-40 ore pe lună se acordă o majorare salarială de 20%;

- c) între 41-60 ore pe lună se acordă o majorare salarială de 30%;
- d) între 61-80 ore pe lună se acordă o majorare salarială de 40%;
- e) peste 80 ore pe lună se acordă o majorare salarială de 50% ”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 92/2024

Prin **Decizia nr. 92/2024**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizările conexe formulate de Tribunalul Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 451/86/2023* și de Tribunalul Sălaj – Secția civilă în Dosarul nr. 239/84/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea prevederilor subpct. 2 și 3 din nota 2 de la pct. II lit. A din capitolul I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 16 alin. (1) din același act normativ și cele ale art. 4 alin. (1) din Regulamentul-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2018, majorarea salariului de bază de 15% pentru complexitatea muncii nu poate fi acordată pentru activitatea prestată în luna în care funcționarul a beneficiat de o majorare de până la 50% a salariului de bază pentru activitatea desfășurată pentru realizarea unor proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 103/2024
(M. OF. NR. 57/23.01.2025): ART. 129 ALIN. (12)
DIN CODUL ADMINISTRATIV**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 103/2024 (M. Of. nr. 57 din 23 ianuarie 2025)	Complet DCD	Art. 129 alin. (12) din Codul administrativ	<i>Art. 129 alin. (12) din Codul administrativ nu permite acordarea, prin hotărâre de consiliu local, de sporuri și facilități nereglementate prin alte norme juridice.</i>

În M. Of. nr. 57 din data de 23 ianuarie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 103/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea articolului 129 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 129 alin. (12) din Codul administrativ

„Art. 129: Atribuțiile consiliului local

(12) Consiliul local hotărăște acordarea unor sporuri și a altor facilități, potrivit legii, personalului angajat în cadrul aparatului de specialitate al primarului și serviciilor publice de interes local”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 103/2024

Prin **Decizia nr. 103/2024, ÎCCJ (Complet DCD)** a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 605/84/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 129 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, nu este permisă acordarea, prin hotărâre de consiliu local, de sporuri și facilități nereglementate prin alte norme juridice”.**